

chorobu. Žalobkyně domáhá se obnovy tohoto rozlukového řízení, uvádějí, že žalovaný dopouštěl se cizoložství od roku 1914, jenž bylo příčinou vypuknutí duševní choroby u ní, a že opatrovník její se o této okolnosti dozvěděl až v polovici ledna 1932 ze soudních spisů, kdy byl již rozsudek prvního soudu o rozluce manželství vyneseno.

Nižší soudy žalobu o obnovu zamítly zjistiť, že opatrovník žalobkyně o cizoložném poměru žalovaného věděl již před vydáním rozsudku o rozluce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Není třeba řešiti zásadní a spornou právní otázku, zda by byla žaloba o obnovu řízení přípustna, kdyby byla pravoplatným rozsudkem již rozluka vyslovena, protože v hlavním sporu rozsudek soudu první stolice nenabyl dosud moci práva. Ježto však jest řízení o rozluce manželství ovládáno zásadou vyšetřovací a novoty v řízení opravném nejsou vyloučeny, pokud arciť se vztahují jen k vyšetření důvodu rozluky, jenž byl uplatňován v první stolici (na př. čís. 1626 a 11731 sb. n. s.), nemůže míti žaloba o obnovu z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s. úspěch, pokud lze nově tvrzené skutečnosti a průvody uplatniti ještě ve hlavním sporu. Předpis § 530 čís. 7 c. ř. s. týká se totiž jen takových nových skutečností a průvodů, jichž v hlavním sporu již použití nelze, zejména pro zákaz novot v opravném řízení. V souzeném případě však uplatnila žalovaná v hlavním sporu v odvolání v podstatě tytéž nové skutečnosti a průvody, které uplatňuje v nynějším sporu o obnovu podle § 530 čís. 7 c. ř. s. a o odvolání nebylo ještě rozhodnuto. Jsou tedy rozsudky nižších soudů ve výroku správné, třebaže z jiných důvodů, než soudy ty uvedly.

Čís. 14338.

Zmatečností podle § 477 čís. 4 c. ř. s. není, byl-li o termínu nuceného prodeje svršků uvědomen povinný osobně a ne vykázaný právní zástupce povinného.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1935, R II 152, 153/35.)

První (exekuční) soud nezpravil o termínu nuceného prodeje svršků právního zástupce povinného, nýbrž přímo povinného. Stížnosti povinného podané z tohoto důvodu podle § 68 ex. ř. do prodeje svršků první soud nevyhověl proto, že dražební edikt byl doručen povinnému den před dražbou, takže mohl uvědomiti včas o dražbě svého právního zástupce případně svoji manželku, o níž tvrdil, že by byla při dražbě prodávala. K rekursu povinného zrušil rekursní soud dražbu a příklep zabavených věcí, vycházející z právního názoru, že doručení dra-

žebního ediktu přímo povinnému, nikoliv jeho právnímu zástupci, je neplatné a neúčinné.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody :

Není zmatečností podle § 477 čis. 4 c. ř. s., nebyl-li o termínu nuceného prodeje svršků uvědomen vykázaný právní zástupce, nýbrž povinný osobně. Předpis § 93 c. ř. s. platí ovšem podle § 78 ex. ř. i pro řízení exekuční a je jistě vadou řízení, byla-li místo vykázaného právního zástupce uvědoměna strana sama. Zmatečností to však v tomto případě býti nemůže, neboť nezákonným postupem, zejména opominutým doručením do rukou právního zástupce, nebyla dlužníku odňata možnost projednávati před soudem. Při dražebním roku, jež při dražbě movitých věcí provádí výkonný orgán (§ 275 ex. ř.) není žádného soudního jednání, jehož by se povinný mohl zúčastniti. Jest vyloučen z podávání (§§ 180 odst. 1, 278 odst. 1 ex. ř.), není tu odporu proti přiklepu (§ 278 ex. ř.), ani možnosti jiného právního zasahování do dražby neb opravného prostředku, vyjímajíc ovšem stížnost podle § 68 ex. ř. Proto také zákon nenařizuje doručení dražební vyhlášky podle předpisů daných pro doručení žalob (jak je tomu v případě § 171 posl. odst. ex. ř.), nýbrž spokojuje se jednoduchým uvědoměním povinného doručení vyhlášky, jež se uveřejní a v tomto případě uveřejněna byla 14 dnů před dražbou (§ 71 a § 272 odst. 2 ex. ř.). Nebyla-li vyhláška o dražbě povinnému doručena vůbec, nebo nebyla-li doručena řádně, nejde o zmatečnost, ježto tu chybí předpoklad § 477 čis. 4 c. ř. s., aby straně byla odňata možnost projednávati. Mimo to nelze za to míti, že by vytčenou vadností řízení utrpěl povinný nějakou újmu, která by se dala odvrátiti jen tím, že by o dražbě byl býval uvědoměn jeho právní zástupce a nebylo proto příčiny ke zrušení dražby.

Čís. 14339.

Žalobní údaj, že žalovaný »dlhuje žalobci z postupu zažalovanou pohledávku«, nestačí pro nedostatek předpokladů §§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s., aby bylo uznáno podle žaloby rozsudkem pro zmeškání.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1935, Rv II 377/33.)

Žalobkyně opřela žalobu pouze o tvrzení, že žalovaný jí dluhuje zažalovaný obnos z postupu Ludvíka Ch. První soud žalobě vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Přemětem činnosti soudu, který rozhoduje o nároku žalobou uplatňovaném, jest posuzování skutkových okolností, tvořících děj žalobní,